

نیروهای انتظامی، از طریق دوربین مردم و خبرنگاران در سطح جامعه منعکس شده است، آئینه ای از روش های غیر انسانی جمهوری اسلامی در برخورد به معضلات جامعه را به نمایش می گذارد.

جمهوری اسلامی با قرار دادن زنانی که حاضر به رعایت پوشش اجباری نیستند و برای برچیدن آن مبارزه می کنند، در کنار افراد بی خانمان و به زبان رسمی دولتی «اوباشان»، «معتادان» و ... بر مقاومت مدنی در برابر سلب حق آزادی پوشش، انگ فساد می زند و نافرمانی زنان در برابر قوانین غیر انسانی و تبعیض آلود را با ضرب و شتم در خیابان ها و بازداشت معترضان پاسخ می دهد.

اما همین تلاش حکومت برای سرکوب گسترده زنان در سراسر کشور، بیانگر واقعیت دیگری هم هست و آن قدرت و توانی است که جنبش زنان در مبارزه با نظام سرپا تبعیض جمهوری اسلامی، به آن دست یافته است. ۶۷ هزار تذکر و نزدیک به ۱۵ هزار دستگیری در عرض یک ماه، فقط در چند استان کشور، نشان از ابعاد مبارزه ای دارد که در سرتاسر کشور علیه حکومت در جریان است. این ارقام تنها آن نیروئی را در بر می گیرد که تیغ سرکوب رسمی بر تن اش نشسته است. زمانی که دستگیری ها و یا تذکرات در این ابعاد گزارش می شود، می توان درک واقعی تری از ابعاد ایستادگی و مبارزه زنان به دست آورد. بدون شک ترس از همین گستردگی مبارزه است که حکومت را وادار نموده تا بدین حد جنون آسا واکنش نشان دهد.

جنبش زنان به اشکال مختلف به مقابله با تبعیض علیه زنان برخاسته است. از کمپین یک میلیون امضا علیه تبلیغ گرفته تا کمپین ضد سنگسار، از حرکات اعتراضی به مناسبت سالگرد ۲۲ خرداد، روز همبستگی زنان ایران گرفته تا تجمعات در دفاع از فعالین زن و خواست آزادی آنان از زندان های حکومت و اعتراض علیه بازداشت و محاکمه شان، جلوه هائی از این مبارزه اند.

۳ - جنبش دانشجویی نیز طی ماه های گذشته، هم چنان در معرض تهاجم نیروهای سرکوب بوده است. اوج این حملات زمانی بود که عوامل حکومت در دانشگاه پلی تکنیک با جعل آرم چهار نشریه دانشجویی و انتشار مطالبی در آن ها، تلاش نمودند در آستانه انتخابات انجمن دانشجویی، فضای دانشگاه را با اعزام نیروهای بسیج سپاه پاسداران در دست خود بگیرند و با بازداشت فعالان دانشجویی و ضرب و شتم دانشجویان جو رعب و وحشت را در این دانشگاه حاکم کنند. هر چند با مقاومت دانشجویان و افشاگری وسیع، نقشه توطئه گرانه نیروهای سرکوب در این دانشگاه نقش بر آب شد و بر خلاف انتظار آن ها انتخابات انجمن این دانشگاه با سازماندهی خود دانشجویان و حضور همبسته آن ها به خوبی برگزار شد، اما بازداشت دانشجویان فعال همچنان ادامه دارد. علاوه بر مسئولان چندین نشریه دانشجویی، اخیرا حتی منتخبین جدید انجمن دانشجویی نیز بازداشت شده اند و بر اساس اخبار منتشره، هم اکنون تعدادی از این دانشجویان زیر شکنجه قرار دارند تا بر آن چه که بازجویان شان دیکته می کنند، گردن بگذارند.

فشار به فعالین جنبش دانشجویی و تلاش برای انحلال انجمن های دانشجویی و یا تبدیل آن ها به نهاد های وابسته به دولت و دفتر رهبری، منحصر به دانشگاه امیرکبیر نبوده است. در سراسر کشور جنبش دانشجویی درگیر با تعرضات نیروهای بسیج سپاه پاسداران، نمایندگی های دفتر رهبری و هیات های نظارت قرار دارد. روزی نیست که انجمنی در این یا آن دانشگاه منحل اعلام نشود و اعضای فعال آن ها بازداشت و یا محروم از تحصیل و ممنوع الورد به دانشگاه نشوند.

صفحه ۱۶

بیانیه پلنوم کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

در باره اوضاع سیاسی اخیر کشور

۱ - شاخص اصلی حوادث ماه های اخیر، تشدید سرکوب جنبش های اجتماعی و اعمال فشار بیشتر بر فعالان نهادهای مدنی و تشدید سانسور بر مطبوعات و نشر کتاب بوده است. هدف حکومت از این سرکوب، ایجاد جو ترس و وحشت در جامعه و در میان فعالان جنبش های اجتماعی و سیاسی است، تا از این طریق با بالا بردن هزینه شرکت در فعالیت های اجتماعی مانع گسترش آنان شود و از دیگر سو، با حذف نهادها و فعالان از صحنه مبارزات اجتماعی و مدنی، این جنبش ها را در لحظه کنونی تضعیف کند. افزون بر این ها، حکومت نگران آینده است. حذف فعالان جنبش های مدنی با این هدف نیز صورت می گیرد که در شرایط بحرانی، جنبش های سیاسی و اجتماعی را از حضور فعالان و نهادهای مستقل محروم نماید.

تلاش حکومت اسلامی برای زیر ضرب بردن جنبش های اجتماعی در این ابعاد، نشاندهنده رشد و گسترش این جنبش ها طی سال های اخیر است. واقعیت این است که جنبش زنان، دانشجویان، کارگران، اقوام و ملیت ها و ... به رغم همه سرکوب ها، طی سال های اخیر حرکتی رو به رشد داشته و حکومت را برای تحقق خواسته های خود زیر فشار گذاشته است.

۲ - جنبش زنان که از همان فردای به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی تا کنون برای دستیابی به حقوق خود مبارزه ای دشوار را پیش برده است، طی دو ساله اخیر گسترشی چشمگیر داشته است. این جنبش با خواست های مشخص و با خواست تغییر قوانین تبعیض آلود جمهوری اسلامی، به میدان آمده است. تلاش حکومت سد کردن راه گسترش و تبدیل شدن آن به یک حرکت اجتماعی در مقیاس کل کشور است.

با فرا رسیدن فصل گرما و برای تشدید جو خفقان در جامعه، جمهوری اسلامی همواره نیروهای سرکوبش را برای آزار زنان تحت عنوان مبارزه با بدحجابی و ... راهی کوچه و خیابان می کند. این سیاست هر چند که هر بار با مقاومت زنان مواجه شده و بعد از مدتی کنار گذاشته می شود، اما هم چنان ادامه دارد. امسال طی همین یکی دو ماهه گذشته، بازداشت وسیع زنان در سراسر کشور تحت عنوان مبارزه با بدحجابی، ابعاد گسترده ای به خود گرفته است. با این ویژگی که این سیاست، بیش از آن که نشانه ای از اقدامات رایج حکومت در زمینه مبارزه با بدحجابی باشد، بیان تهاجم برنامه ریزی شده دولت برای مقابله با جنبش رو به رشد زنان در اعاده حقوق اجتماعی خود و در مبارزه با تبعیضات رسمی و قانونی است که توسط حکومت اعمال می شود. طبق آماري که خود دولت منتشر نموده است، فقط طی چهار هفته نخست اجرای طرح مبارزه با بدحجابی، ۱۴۶۳۵ زن و مرد در ۱۰ استان اصفهان، کردستان، اردبیل، مازندران، گیلان، خراسان شمالی، مرکزی، سمنان، خوزستان، فارس و فرودگاه ها و ایستگاه های قطار دستگیر شده اند و ۶۷ هزار نفر نیز تذکر دریافت نموده اند.

دور اخیر تشدید «مبارزه با بدحجابی» تفاوت دیگری هم با دوره های قبلی دارد، همراه کردن آن با مجموعه اقداماتی که تحت عنوان «مبارزه با مفساد اجتماعی» و یا «طرح امنیت اجتماعی» در سراسر کشور صورت می گیرد. جمع آوری معتادان و نیز افراد بی خانمان، که صحنه هایی از سرکوب وحشیانه و ضرب و شتم آن ها توسط <